

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: J. V., zastoupeného JUDr. Radoslavem Bolfem, advokátem, se sídlem v Mělníku, Fibichova 218, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 81/11, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 152750/2009/KUSK ze dne 19. 11. 2009,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 152750/2009/KUSK ze dne 19. 11. 2009 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Radoslava Bolfa, advokáta

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Neratovice, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. 2009/998-18/15 ze dne 15. 9. 2009. Naposled uvedeným rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, zamítnuty námitky žalobce proti záznamu v registru řidičů o počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení a provedený záznam 12 bodů ke dni 27. 1. 2009 byl potvrzen.

Záznam 12 bodů v bodovém hodnocení byl v registru řidičů proveden na základě příkazu č. j. 153663/DOP/08 ze dne 7. 1. 2009, vydaného Městským úřadem Mělník (dále jen „MěÚ Mělník“), jímž byl žalobce – slovy správního orgánu – uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku dopravy a silničního hospodářství podle § 23 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 12. 2008, kterého se dopustil porušením čl. 15 odst. 2 a 5, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě, když dne 6. 11. 2008 v 15.15 hodin v obci Větrušice řídil nákladní vozidlo a při silniční kontrole na výzvu policisty předložil 18 ks tachografických kotoučků, podle nichž bylo zjištěno, že žalobce nedodrжуje denní a týdenní dobu řízení a nedodrжуje bezpečnostní přestávky. MěÚ Mělník dále uvedl, že podle tachografických kotoučků se jednalo o dny 29. 10. 2008 (nedodržení bezpečnostní přestávky, přesáhnutá denní doba řízení), 31. 10. 2008 (nedodržení bezpečnostní přestávky, přesáhnutá denní doba řízení), 3. 11. 2008 (přesáhnutá denní doba řízení) a 5. 11. 2008 (nedodržení bezpečnostní přestávky, přesáhnutá denní doba řízení). Žalobci byla za tento přestupek udělena pokuta ve výši 1.000 Kč. Správní orgán I. stupně i žalovaný ve svých rozhodnutích vyšli z toho, že žalobce popsaným jednáním opakovaně naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, ve znění účinném do 31. 12. 2008, a je tedy na místě žalobci za každý z těchto čtyř přestupků přičíst 4 body v bodovém hodnocení, a to až do celkového počtu 12 bodů.

Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s právním názorem žalovaného, že je nutné jednání žalobce posuzovat jako čtyři samostatné přestupky ve vícečinném souběhu stejnorodém. Žalobce své jednání naopak považuje za jediný přestupek pokračující, přičemž odkázal na příkaz Městského úřadu Mělník ze dne 7. 1. 2009, v němž je podle názoru žalobce jednoznačně uvedeno, že se dopustil přestupku jediného. Jednání žalobce naplnila stejnou skutkovou podstatu, byla provedena stejným nebo obdobným způsobem a v objektivní i subjektivní souvislosti. Společným záměrem, jež žalovaný v dané věci neshledal, byla snaha žalobce splnit maximální možné množství pracovních úkolů v co nejkratším čase, a s tímto záměrem žalobce k plnění svých povinností od počátku přistupoval. Žalobce dále namítl, že kdyby byl skutečně potrestán za více přestupků, muselo by se tak stát samostatnými rozhodnutími, a rovněž odkázal na znění předmětné skutkové podstaty, z nějž podle jeho názoru vyplývá požadavek určité soustavnosti v nedodržování stanovené doby řízení a bezpečnostních přestávek. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcem popsaný záměr nelze považovat za společný záměr ve smyslu § 89 odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, jenž je podmínkou pokračování v trestném činu. V opačném případě by totiž bylo možné považovat za společný záměr rovněž souhrnné nedodržování pravidel silničního provozu z důvodu rychlého přemístění z bodu A do bodu B. Jelikož se žalobce dopustil více jednotlivých přestupků, správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když mu započítaly body za každé takové jednání zvlášť. Argument žalobce, že by musel být za každé jednotlivé jednání potrestán samostatným rozhodnutím, není důvodný, neboť zákon o přestupcích v § 57 odst. 1 naopak správnímu orgánu ukládá, aby projednal všechny přestupky jedné osoby, k jejichž projednání je příslušný, ve společném řízení. Vzhledem k uvedenému žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze (dále jen „soud“) nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb. (dále jen „s. ř. s.“).

Oba účastníci řízení souhlasili s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Stěžejní žalobní námitka spočívá v tom, že správní orgán I. stupně provedl v registru řidičů záznam o počtu bodů řidiče v bodovém hodnocení v rozporu se zákonem, když zaznamenal nesprávný počet bodů, neboť považoval jediný žalobcem spáchaný přestupek za čtyři samostatné přestupky, přičemž zaznamenal body za každý domnělý jednotlivý přestupek.

Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu [ř]idiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, [...] se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů“. Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu. Podle odstavce 2 písm. b) citovaného ustanovení [z]áznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, [...] a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o uložení sankce za přestupek [...]”.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že počet zaznamenaných bodů v souvislosti se spáchaným přestupkem se odvíjí od toho, jakým přestupkem byla osoba pravomocně uznána vinnou. Správní orgán (příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností) provádějící podle § 123b zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů nemůže předmětné jednání právně sám hodnotit a na základě své úvahy zaznamenat příslušný počet bodů, nýbrž toliko zaznamená počet bodů stanovený pro přestupek, za nějž byla osoba pravomocně potrestána, a to v souladu s právní kvalifikací obsaženou v pravomocném rozhodnutí o přestupku. Nejvyšší správní soud k úloze správního orgánu provádějícího záznam v registru řidičů v rozsudku č. j. 9 As 96/2008 - 44 ze dne 6. 8. 2009 judikoval: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

V daném případě je rozhodnutím, na jehož základě Městský úřad Neratovice provedl záznam v registru řidičů, příkaz č. j. 153663/DOP/08 ze dne 7. 1. 2009, vydaný Městským úřadem Mělník (dále jen „Příkaz“), a počet zaznamenaných bodů se odvíjí od právní kvalifikace jednání žalobce obsaženého v tomto Příkazu, konkrétně od toho, zda byl žalobce uznán vinným ze spáchání jednoho přestupku podle § 23 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 12. 2008, nebo ze spáchání více přestupků podle citovaného ustanovení.

Ve výroku Příkazu MěÚ Mělník uvedl, že žalobce „*se uznává vinným ze spáchání přestupku* [...] *kterého se dopustil*“, a dále že „*se mu za výše uvedené přestupkové jednání ukládá pokuta ve výši 1 000 Kč*“, tedy opakovaně užil jednotného čísla, z čehož vyplývá, že se žalobce dopustil jednoho přestupku. Rovněž v odůvodnění Příkazu správní orgán hovoří výhradně o jednom „přestupku“ („*uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku*“, „*protože byl přestupek spolehlivě zjištěn*“ atd.) a na žádném místě v Příkazu neuvádí, že by vedl společné řízení o více přestupcích podle § 57 odst. 1 zákona o přestupcích. Skutečnost, že MěÚ Mělník uznal žalobce vinným z jediného přestupku, vyplývá rovněž z toho, že se při stanovení výše trestu žádným způsobem nevypořádal se zásadou absorpce, již by byl v takovém případě povinen užít, ani s mnohostí přestupků, jež by mohly mít na výši trestu rovněž vliv; namísto toho správní orgán toliko konstatoval, že se žalobce dopustil přestupku, a za tento přestupek udělil pokutu v dolní pětina zákonné sazby, jež činí 5.000 Kč. Ačkoli je samotný výrok Příkazu zformulován neobratně, je z něj zřejmé, že nedodržování denní a týdenní doby řízení, jakož i bezpečnostních přestávek, MěÚ Mělník považoval za jediné jednání, jež následně konkretizoval čtyřmi porušeními povinností ve dnech 29. 10. 2008 až 5. 11. 2008. MěÚ Mělník v Příkazu neuvedl, zda popsané žalobcovo jednání posoudil jako pokračující přestupek, nebo zda určitou soustavnost považoval za znak skutkové podstaty přestupku podle § 23 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 12. 2008, jež užívá při popisu skutku, na rozdíl do některých jiných skutkových podstat zakotvených v citovaném ustanovení, vidu nedokonavého („nedodržuje“), nicméně vzhledem k výše uvedenému nelze mít pochyb o tom, že předmětné jednání posoudil jako jediný přestupek.

Správní orgán I. stupně tedy porušil zákon, když zaznamenal žalobci v registru řidičů počet bodů, jenž neodpovídal právní kvalifikaci žalobcova jednání obsažené v pravomocném Příkazu ze dne 7. 1. 2009, neboť dospěl k závěru, že se žalobce dopustil více stejnorodých přestupků, a nikoli jen jednoho přestupku, jak z tohoto Příkazu vyplývá. Žalovaný tím, že tuto nezákonnost nenapravit, zatížil své rozhodnutí vadou, jež zavrhuje důvod k jeho zrušení. V nadcházejícím správním řízení bude úkolem správních orgánů zajistit, aby záznam o počtu bodů provedený v registru řidičů odpovídal počtu bodů stanovenému v příloze k zákonu o silničním provozu pro jednání, jímž byl žalobce v pravomocném rozhodnutí o přestupku uznán vinným, tedy aby počet zaznamenaných bodů byl v souladu se zákonem předpokládaným podkladem pro provedení tohoto záznamu.

Jen na okraj soud podotýká, že ovšem nelze přisvědčit námitce žalobce, že v případě spáchání více přestupků by musel být žalobce potrestán za každý z těchto přestupků samostatným rozhodnutím. Zákon o přestupcích naopak v § 57 odst. 1 stanoví, že jestliže

se pachatel dopustil více přestupků, které je příslušný projednávat též orgán, projednávají se tyto přestupky ve společném řízení.

Vzhledem k uvedenému soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000 Kč, jednak z odměny jeho zástupce za dva úkony právní služby po 2100 Kč, jakož i ze souvisejících náhrad hotových výdajů po 300 Kč, podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném k datu uskutečnění úkonů. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, je jeho odměna navýšena o částku odpovídající této dani, tj. o 1.008 Kč.. Náhradu nákladů v celkové výši 7.808 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. listopadu 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Marcela Brabcová